

Nepřímá řeč (El estilo indirecto)

Nepřímá řeč (*estilo indirecto*) je způsob, jak zopakovat, co někdo řekl, ale s určitými změnami. Ve španělštině používáme slovesa jako *decir* (říct), *comentar* (komentovat) nebo *preguntar* (ptát se), abychom uvedli nepřímou řeč.

Základní příklad:

- ✓ **Přímá řeč:** Juan dice: "*Tengo hambre.*" (Juan říká: "Mám hlad.")
- ✓ **Nepřímá řeč:** Juan dice que *tiene hambre.* (Juan říká, že má hlad.)

Měníme strukturu věty, ale význam zůstává stejný.

Hlavní pravidla

1. Změna zájmen

- ◆ *María dice: "Me gusta el chocolate."* (María říká: "Mám ráda čokoládu.")
- ◆ *María dice que le gusta el chocolate.* (María říká, že má ráda čokoládu.)

2. Slovesné časy se mohou měnit, ale v přítomném čase a předpřítomném čase se nemění

- ◆ *Pedro dice: "Estoy cansado."* (Pedro říká: "Jsem unavený.")
- ◆ *Pedro dice que está cansado.* (Pedro říká, že je unavený.)
- ◆ *Ana ha dicho: "He terminado mi trabajo."* (Ana řekla: "Dokončila jsem svou práci.")
- ◆ *Ana ha dicho que ha terminado su trabajo.* (Ana řekla, že dokončila svou práci.)

3. Změna ukazovacích zájmen a příslovčí místa

- ◆ *Carlos dice: "Este libro es interesante."* (Carlos říká: "Tato kniha je zajímavá.")
- ◆ *Carlos dice que ese libro es interesante.* (Carlos říká, že ta kniha je zajímavá.)
- ◆ *Luisa dice: "Estoy aquí."* (Luisa říká: "Jsem tady.")
- ◆ *Luisa dice que está allí.* (Luisa říká, že je tam.)

Otázky v nepřímé řeči

V otázkách používáme *si* nebo tázací zájmena jako *qué, dónde, cuándo*.

✓ Ano/ne otázky:

- ◆ *Pedro pregunta: "¿Tienes coche?"* (Pedro se ptá: "Máš auto?")
- ◆ *Pedro pregunta si tienes coche.* (Pedro se ptá, jestli máš auto.)

✓ Otázky s tázacími zájmeny:

- ◆ *El profesor pregunta: "¿Dónde vives?"* (Profesor se ptá: "Kde bydlíš?")
- ◆ *El profesor pregunta dónde vives.* (Profesor se ptá, kde bydlíš.)

Shrnutí

- ✚ V přítomném čase a předpřítomném čase se slovesa nemění.
- ✚ Mohou se změnit zájmena, ukazovací zájmena a příslovce místa.
- ✚ V otázkách používáme *si* nebo tázací zájmena.

Převod rozkazovacího způsobu do konjunktivu (subjuntivo)

Ve španělštině, když v nepřímé řeči vyjadřujeme žádosti (*peticiones*) nebo rozkazy (*imperativo*), změníme tvar slovesa na konjunktiv (*subjuntivo*). Používáme slovesa jako *pedir* (žádat), *ordenar* (přikazovat), *recomendar* (doporučovat) nebo *decir* (říct – pokud vyjadřuje rozkaz).

Pravidla převodu

✓ Imperativ → Konjunktiv

1. Rozkazy a žádosti v kladné formě

V přímé řeči se používá rozkazovací způsob (*imperativo*), ale v nepřímé řeči přechází do přítomného konjunktivu (*subjuntivo*).

- ◆ *María dice: "Cierra la puerta."* (María říká: "Zavři dveře.")
- ◆ *María dice que cierras la puerta.* (María říká, ať zavřeš dveře.)
- ◆ *El profesor pide: "Hablad más alto."* (Profesor žádá: "Mluvte hlasitěji.")
- ◆ *El profesor pide que habléis más alto.* (Profesor žádá, abyste mluvili hlasitěji.)

2. Zákazy (negativní rozkazy)

U negativních rozkazů (*No + imperativo*) se v nepřímé řeči používá také konjunktiv, ale záporná částice *no* zůstává.

- ◆ *Mamá dice: "No corras en casa."* (Máma říká: "Neběhej doma.")
- ◆ *Mamá dice que no corras en casa.* (Máma říká, ať neběháš doma.)
- ◆ *El jefe ordena: "No lleguéis tarde."* (Šéf přikazuje: "Nechodte pozdě.")
- ◆ *El jefe ordena que no lleguéis tarde.* (Šéf přikazuje, abyste nechodili pozdě.)

Shrnutí

- 📌 Klidné žádosti a rozkazy v kladné formě → konjunktiv v přítomném čase.
- 📌 Negativní rozkazy → konjunktiv s *no*.
- 📌 Používáme slovesa jako *pedir*, *ordenar*, *decir*, *recomendar*.

👉 Příklad k procvičení:

Jak převedeš tuto větu do nepřímé řeči?

🗣️ *El médico dice: "Bebe más agua."*

✍️ **El médico dice que bebas más agua.**